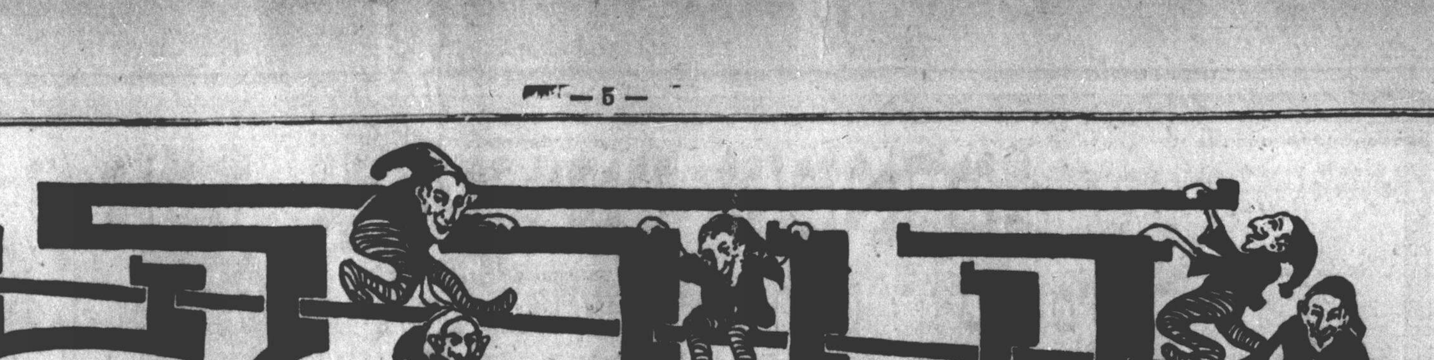

א טענצעל
(פאָלקס מאָטיוו)
פון ב. באטשעלים

זינגט זשע
אידען,
זינגט זשע אלע
היינט איז שמחת תורה,
זינגט,
און לויבט
דעם גאָט
אין הימעל
ער איז אונזער בורא.

טאַנצט זשע
אידען,
פּלעסקעט
קינדער,
אונזער גאָט איז הייליג
יעדער איד
וואָס היט
די תורה
האָט אין איהר א „חלק".

שטאַרקער,
העכער,
הויבט
דעם בעכער,
גרויס איז אונזער בורא,
זינגט
און לויבט
דעם גאָט
אין הימעל,
דאַנקט איהם פאַר זיין תורה.

כאָר: טאַנצט זשע...

העכער
זינגט זשע,
שטאַרקער
זינגט זשע,
היינט איז שמחת תורה,
נעהמט
זיך אַז,
און טאַנצט
א רעדעל,
געלויבט איז אונזער בורא...

שמחת תורה
פון שלמה שמולעוויטץ

מיר האָבען שמחת תורה
איין איינציג טאָג אין יאָהר,
וואו דאגות, מרה שחורה
קיין שליטה האָבען נאָר.

מיר זענען דאָ מסיים
די תורה, גאָט'ס געשאַנק,
מיר מאַכען א לחיים
מיט יובעל, מיט געזאַנג.

מיר נעהמען זיך צו ביסלאַך,
פאַרלירען ניט דעם קאָפּ
מיר הויבען הויך די פיסלאַך,
מיר טאַנצען זיך האָפּ, האָפּ.

דער קאָפּ הויבט אַן זיך וויגען
פון טאַנץ און פון דעם ספּירט,
דאָך אין רינשטאָק ליגען
האָט אונז נאָך ניט פּאַסירט.

אין קאָפּ איז גאָטעס לעהרע,
אין האַנט א קחיש כוס
ד'רום היטען מיר די עהרע:
מיר טרינקען מיט א מאָס.

פאַרבייסען מיט א לעקאַך,
און האָבען אונזער שפּאַס:
ארויפשטייגען דעם מקח
פון אתה הראת לדעת.

מיר זינגען עוזר דלים,
מעג זיין דער קבצן גרויס
דאָך זענען מיר משלם
אַט וואָס מיר דינגען אויס.

מיר קריגען זיך דערפאַר,
מיר קופען נאָך כבודים,
מען אמפּערט זיך, ליהודים,
דאָך איז עס אָהן געפאַהר.

ווייל אידען בלייבען אידען,
עס געהט ניט וויט אוועק,
מיר שליסען אונזער פרידען
מיט טאַבעקע א שמעק.

ביי אונז איז דאָס א סחורה
א גאַנגבאַרע ביז גאָר,
א שאַר וואָס שמחת תורה
איז איין מאָל נאָר אין יאָהר.

זיך געביטען מיט די ראָלען

— ווי געהט עס אונזער פריינדין חנה? זי האָט שוין אויפגעהערט וויינען נאָך איהר ערשטען מאַן?

— יא. נאָך איהר צווייטער מאַן וויינט שוין איצט נאָך איהם.

גוט, אָבער צו טייער

די ערפאַרענהייט איז א גוטער בעל עצה, זי קומט אָבער צו שפּעט. זי גיט א זעהר גוטע לעקציע, אָבער מען צאָהלט פאַר איהר זעהר טייער.

זיין גרויסע מורא

דאָקטאָר: — וואָס זיפצטו אזוי טרויעריג, היינט איז דאָך יום-טוב עס געהט דאָך צו שמחת תורה?

פאַציענט: — מיין פלעשעל איז דאָך דערווייל ליידיג, און גאָט ווייסט וואָס דעם 23-טען אקטאָבער וועט זיין.

לכבוד יום טוב
פון „אַן אָפּטימיסט"

די סוכה די שעהנע
מיט גרינע קאַרניזן,
אין אידישע הויפען
זיך האָבען באַוויזען..
און גרייט שטעהען טישען
פאַר אורחים — „אושפּיזין"...

דער גרינער „פּאַוויליאָן"
פון ברעטער און פענסטער —
דער אידישער „בנין"
דער שטאַרקסטער און שעהנסטער,
פון אונזער געשיכטע —
דער דענקמאָל געבענשטער, —

שוין איבערגעלעבט האָט
ער דורות און שונאים,
אי שטורעמס, אי באַמבעס
פון „רוצחים"-„יונים",
און שטעהט נאָך א שטאָלצער,
ווי אלע קבצנים...

עס פאַלען און אַסיען
די נעל-הויטע בלעטער,
עס פאַלען די מלוכות
פון רוימישע געטער,
און אויך „קאַבינעטען"
פון „אַרבייטער-רעטער"...

פון אַלטע אַרמיען
זיך ברעקלען „שיריים",
דער דור פון דעם „עבר"
מאַכט פּלאַץ פאַר דעם נייעם;
די סוכה זיך ריהרט ניט
און שטעהט נאָך עד-היום...

דער „לולב" און „אתרוג" —
— צוויי שטאַרקע „קמיעות" —
באַוואַכען די סוכה
שוין יאָהרען — פיעל מאות,
און ווער עס באַפאַלט זי, —
אַח — ווינד איהם און וועה איז!

דעם „גרינעם פּאַוויליאָן,
— פון וואָלקענס געבויטען —
באַשיצט פון סכנות,
פון נויטען, און מיטען —
דער עמוד-האש
מיט זיין אָפּשיין — דעם רויטען...

דער איד שלאָפט אין סוכה
און זעהט אין זיין חלום, —
פאַרקערפּערט אין „אמת"
דעם נביא'ס — משלים —
אין ירושלים
א „סוכה-פון-שלום"!

א סוכה א גרויסע
געבויט דאָרט ווערט ווידער,
און פעלקער דאָרט זיצען
צוזאַמען ווי ברידער
און זינגען צום „אדון" —
פון פריידען פיעל לידער.

— — — — — — —

די סוכה, די סוכה —
דעם סימבאָל פון גלות,
געשטורעמט פון מחנה'ס
„מלאכי-הבלה'ס" —

— — — — — — —

ווי זיכער דאָך דאָרטען
און גלויביג „ישראל" איז!

אפילו אין רעגען,
אין בליצען און שטורעמס,
פאַרלאָזט ניט ישראל'ק
זיין אייביגען טורעם,
און טראַגט מיט צופרידענהייט
זיינע יסורים...

וואָס איז איהם דער רעגען?
דער דונער? די בליצען?
דער וואָלקען, דער וואָלקען —
ער וועט איהם באַשיצען,
אזוי ווי אמאָל אין
דעם מדבר — פון היצען!
דער וואָלקען, — זיין סוכה
די ערשטע, — איז ריכטיג;
פאַר איהם איז די כמארע
א פעסטונג און ליכטיג,
נאָר פינסטער פאַר די
וועלכע זענען קורציכטיג.

— — — — — — —

ער שלאָפט אין זיין סוכה
און סעודות דאָרט עסט-ער,
און ווערט אין גלויבען
אַלץ פעסטער און פעסטער,
אַז דאָס איז זיין היכל
דער הייליגסטער, גרעסטער.

און ער אין דעם „היכל"
פון גייסט וועט נאָך שמיעדען
פאַר פעלקער די שעהנסטע
מאָראַל-פּיראַמידען:
די אייביגע „סוכה"
פון ליעבע און פריעדען.

טאָג כראָניק

די באַמטע פון פאָלקס פאַראיין, מושב זקנים, און פעדעראַציע האָבען באַשלאָסען אָפּדרוקען נייע הושענות, און אנשטאָט הושענא לינת הצדק, זאָל שטעהן:

הושענא, פאָלקס פאַראיין.
הושענא, מושב זקנים.
הושענא, צדקה פעדעראַציע.

מ'שמועסט שטאַרק אַז אויך די קרן היסוד טוער גרייטען זיך צו הושענות.

שמחת תורה

ניט אומזיסט פרעהט מען זיך אזוי מיט'ן „שמחת תורה".

וויבער, — כאַטש איינמאָל א יאָהר מוזען די „חתנים" צוצאָהלען.

מענער, — מ'ווערט א חתן, און מ'קריגט ניט קיין ווייב.

יונגוואַרג, — הויבען די פאָהנען און ווערען ניט ארעסטירט.

סוחרים, — אלע האָבען עליות.

גוים, — פרעהען זיך, וואָס זיי זעהען כאָטש איינמאָל אין יאָהר א שכור'ן אידען.

אַן אמעריקאַנער בחור

זעה פּאַ, אַט די אידען וואָס טוען אויס די שיך און דעקען זיך צו די קאָפּ — געהען איצט שלאָפען?

פאָטער: — ניין, מיין קינד, זיי געהען איצט דוכענען.

הושענא
פון ישראל מה יפית

אַך דו גרויסער גאָט הושענא
העלף די שוואַכע קינדער דיינע
פון די צרות אלערליי,
פון די שונאים ווי די וועלף
מיט די שאַרפע ציינער, העלף,
ראַטעווע באַשירם זיי.

פון די בייזע ווילדע חיות
העלף דיין פאָלק, און שוין געטרייעס,
ערבאַרם דיך און היט עס,
אַך, דו גרויסער גאָט הושענא
פון אונגאַרן און אוקראַינא
פון פאָגראָמען, שחיטות.

מאַך שוין איינמאָל דאָך אַן-עק
מיט ווילדע חיות בייזע שלעק,
וואָס פיינינען אַלץ מעהרער,
אַך דו גרויסער גאָט הושענא
פון די פּוילישע, די פיינע
בערד, און פּאות-שערער.

זאָלען אידען שוין א תקומה
האָבען, אָהן די גוטע פרומע
כלל טוער, מיט זייער רחמנות,
אַך, דו גרויסער גאָט הושענא
פון די טובות דהיינו,
פון די פּאַליאַקען'ס מתנות.

פון די דיפּלאָמאַטען מיט
מוחות הויכע,
פון דעקלאַראַציעס מיט ווערטער
בלייכע,
העלף לכל הפחות,
אַך, דו גרויסער גאָט הושענא
העלף די שוואַכע קינדער דיינע,
פון פאַרעווע צוגעזאָגטע הבטחות.

א גוטער מבין

— נו, ווי געפעלט איך, פּאַנאָיע קושקע, די אריע?

— וועלכע? אָט די, וואָס שטעהט אין די מענער הויזען? נישקשה פון א נקבה.

הבל הבלים

אין דייטשלאַנד, דער מאַרק.
ביי די פעלקער ליגע, דער שלום.
אין פּוילען, די אידישע דעפּוטאַטען.
אין ענגלאַנד, די אַרבייטער רעגירונג.
אין אמעריקא, די דעמאָקראַטיע.
ביי אונז, פּראָהיבישאַן.
ביי די קהלה, דאָס סיטי שלאַכט הויז.
ביי די איסט, די וועסטערן קהלה.
ביי די שוחטים, זייער טשאַרטער.
אין טעאַטער, לייטישע פּיעסען.
אין אַרבייטער רינג, די לינקע.
אין נאַצ. אַרב. פאַרבאַנד, אַן אינסטיטוט.

זי שטויסט זיך אָן

באַלעבאָסטע: — דיין נייער געליעבטער האָט, ווייזט אויס, א גאַנץ פיינעם געשמאַק.

קעכין: — פון וואַנען ווייסט איהר דאָס?

באַלעבאָסטע: — ווייל איך זעה, אַז פון דער קאַטשקע פעהלט דער בעסטער חלק.

וואָס הייסט א צופאַל און וואָס הייסט א קאַטאַסטראָפע

— ווען די שווינגער פאַלט אַריין אין וואַסער, איז עס א צופאַל, און ווען מען שלעפּט זי אַרויס, איז עס א קאַטאַסטראָפע.

ווען ניט?

— ווען טראַכט איהר טאָכטער חתונה צו האָבען?

— ווען טראַכט זי ניט?

ער לערנט, קושענדיג

פאָטער (צום פּיאַנאָ לעהרער, כאַפּענדיג ווי ער קושט זיין טאָכטער ביי דער פּיאַנאָ לעקציע): — פּע! וואָס איז דאָס? נאָר קושען זיך ביי דער לעקציע?

לעהרער: — נו געוויס. וואָס דענקט איהר? ס'איז אמאָליגע צייט, ווען מ'פלעגט לעהרנען מיט קלעפּ? היינט לעהרענט מען מיט קושען.

ער מוז

— איך האָב באַשלאָסען צו חתונה האָבען מיט דער רייכער אלמנה.

— וואָס רעדסטו? וועסט דאָך מוזען אויפהערען רויכערען, טרינקען.

— יא, אָבער אַז איך וועל מיט איהר ניט חתונה האָבען, וועל איך מוזען אויפהערען צו עסען.

פרייע בילעטען
(פעליעטאָן)
פון א. מ. מאַנדעלבוים

מען איז מיך מקנא — מורא'דיג מקנא.

אַט א גליקליכער מענש!

טיר און טויער איז פאַר איהם אָפען.

אומעטום — רק פרייע בילעטען.

א פּרינץ?

א קעניג — א רעגעלער קעניג.

א מכשף פון פרייע בילעטען.

א גאָט פון טעאַטראַלישע פּריווילעגיעס.

איך אַליין בין אָבער דער אומגליקליכסטער מענש אויף דער ערד.

פאַר מיר זענען די פרייע בילעטען אַן אָנשיקעניש.

די פרייע בילעטען בריהען מיר די פינגער.

די פרייע בילעטען שטעכען ווי גליהענדיגע פּרענטלאַך.

ווי זיי וואָלטען פון הייסען בליי אויסגעגאָסען געוואָרען.

ווי זיי וואָלטען פון צושמאָלצענע סמאָלע אויסגעמייסטערט געוואָרען.

איך קאָן ניט סובל זיין דעם שמירבעלע פונ'ם קאַסירער.

איך האָס די זויערע מינע זיינע.

איך קאָן ניט קוקען אויפ'ן שפּיצביגען פלעמעל פון זיינע אויגען.

וואָס פאַר א ווערדע האָט איינער ווען ער בעטעלט א פרייען בילעט?

א "טראַמבעניק" איז ער — א פּאַראַזיט.

א ליאַדי טעאַטראַלישער שמש קוקט אויף איהם מיט בייזע אויגען.

דער מינדסטער אַקטיאָר באַטראַכט איהם פאַר אַן אומוויסיגען פרעסער.

דער קלענסטער מענש פון דער גאַלעריי איז חשוב'ער איידער א "טראַמבעניק".

און דאָס וואָס מען רעדט וועגען דעם "טראַמבעניק" הינטער די קוליסען איז אפילו טראַכטען נישט כדאי.

און דאָס וואָס די "סטיידזש-הענט" שמועסען צווישען זיך וועגען די "פּיאורקעס", קאָן מען אפילו אינ'ם ניו-יאָרקער אַקטיאָרען-קלוב נישט אַרויסזאָגען...

די פרייע בילעטען רויבען דעם שלאָף פון די טעאַטער-ליפעראַנטען.

די פרייע בילעטען קומען צו חלום אַטליכען אַשער, אַטליכען טיר-שטעהער.

די פרייע בילעטען זענען די שרעקענס-גייסטער פון דער טעאַטראַלישער משפחה.

מיט א "טראַמבעניק" קאָן מען טאָן וואָס דאָס האַרץ גלוסט.

מען קאָן איהם הייסען קומען אין טעאַטער.

מען קאָן איהם הייסען זיצען אין דערהיים.

און מען קאָן איהם ווידער שיקען רופען אין טעאַטער.

מיט א "טראַמבעניק" צערעמאָניעט מען זיך ניט.

אין ערגעץ ניט — אפילו אין די קאָרידאָרען פון שוואַרצ'ס קונסט-טעאַטער.

שוואַרץ מעג זיך זיין א קאָצקער חסיד.

ער מעג דאַווענען אין צוויי פּאָר תפילין.

ער מעג זיך טובל'ען דריי מאָל א טאָג אין ליטעראַרישע מקוואות.

ווי אָבער עס קומט צו פרייע בילעטען, איז שוואַרצ'ס טעאַטער פונקט אזוי גוט און פרום ווי אלע אידישע טעאַטערס.

א "טראַמבעניק" איז א "טראַמבעניק" — אונטער אלע אומשטענדען.

אפילו אונטער דער העדישאַפט פון א מאָריס שוואַרץ.

פון א פּראָסטען טעאַטער-באַזוכער פאַרדיענט מען, און צו א "טראַמבעניק" ערלעגט מען דער באָבע'ס ירושה.

אדרבא: א מענש וואָס קריגט פרייע בילעטען איז א שטער פאַר דער טעאַטראַלישער משפחה — א דאָרן אויפ'ן וועג פון דעם הייליגען קאַסע-קעסטעל.

א מענש פון פרייע בילעטען קאָן נאָך אויסזעצען חסרונות און אויסזאָגען "סודות".

פאַר א גאַלעריי-באַזוכער האָט מען דרך ארץ.

פאַר איהם קניהט מען און מען בויגט זיך אין דרייען.

איהם באַטיטעלט מען מיט די שעהנסטע טיטולען.

איהם דאַנקט מען צווישען די אַקטען.

איהם לויבט מען ביז דער סטעליע.

פאַר איהם טאַנצט מען און מען שפּרינגט קדוש.

איהם ציהט מען פאַר די פּאָלעס — ווי מען שלעפּט קונים אין קראָם.

די "טראַמבעניקעס" קאָן מען ניט אַנקוקען — ווי שפּינען.

פרייע בילעטען וואַרפט מען אַרויס — ווי אָפּגעגרויזעטע ביינער.

אַט זאָלען הינט ניט בילען!

פון פרייע בילעטען וויל מען ציהען נוצען.

א "טראַמבעניק" דאַרף לויבען.

ער מ ו ז לויבען.

ווייל אויב ניט לויבען — צו וועלכען שד זאָל מען אַרויסוואַרפען בילעטען?

פאַרוואָס און פאַרווען זאָל מען אין טעאַטער אַריינלאָזען?

און — אסור אויב עס איז דעם "טראַמבעניק" דאָ וואָס צו מקנא זיין.

דער גאַלעריי-העלד איז א פּריין.

פון איהם פאָדערט מען גאַרניש.

ער צאָהלט מזומנים און — שווייגט.

ער איז א פרייער מענש.

ער קאָן קומען אהיים און שלאָפען רוהיג.

ער פייפט אויף גאָר דער וועלט.

דער פריי-בילעטניק דאַרף עפּעס זאָגען.

ער דאַרף משלם זיין מיט — שוחד-כסף.

און דאָס פּטר'ט דעם גאַנצען עסק.

און הלואי וואָלטען אלע טעאַטערס געמאַכט יד-אחת און די פריי-בילעטניקעס איבער דער שוועל ניט איבערגעלאָזט.

פאַר וועמען ווי פאַר וועמען — פאַר מיר וואָלט עס די גרעסטע ישועה געווען.

פאַר מיר וואָלט עס געווען א גרויסע טרייסט — א טרייסט און א גליק.

ווייל ווי לאַנג קאָן מען אויסהאַלטען די זויערע מינע פונ'ם קאַסירער?

ווי לאַנג קאָן א מענש לעבען פון בעטלעריי?

עס מ ו ז דאָך ווען-עס-איז א סוף צו די צרות נעהמען.

מען קאָן דאָך פּלאַצען פון — פרייע בילעטען...

א באַרגייז

ס'פאַרקויפט זיך אַן אָפּגעריסענער פּטום. זעהר ביליג. פון אַן אתרוג א הדר. נאָכפרעגען אין דעם נייעם הויז פון די קאָמוניסטען.

נייע נגידים

— מען זאָגט, אַז אייער פרוי וואַקסט פון אַן אלטע משפחה.

— געוויס, איהר מעגט אַנקוקען מיין שווינגער, ווי אלט זי איז.

אַן עצה

— ווייסט אפשר עפּעס א מיטעל געגען וואַנצען אין בעט?

— איך ווייס, באַגיס די בעט מיט נאַפט און לעג זיך אויף דער אַטאָמאַנע.

אין געריכט

ריכטער: — איהר מיינט צו זאָגען, אַז אייער נעגער איז א שכור?

עדות: — חס וחלילה, איך זאָג עס ניט, איך זאָג נאָר, אַז ווען איך וואָלט געוועזען א פלעשעל שנאַפּס, וואָלט איך זיך ניט געפיהלט זיכער אין זיין נעהנטקייט.

צו ערוואַרטענדע מוטערס

א בריעף פון מרס. סמיט זאָגט ווי אזוי לידיא ע. פינקהעם'ס וועדזשעטייבעל קאָמפּאַונד האָט איהר געהאָלפען.

טראָנטאָ, אָנט. — "איך שרייב צו אייך אין באַצוג צו לידיא ע. פינקהעמ'ס וועדזשעטייבעל קאָמפּאַונד. איך קאָן ניט אויסקומען אָהן דעם. איך האָב עס איינגענומען איידער יעדע פון מיינע קינדער איז געבוירען געוואָרען און דערנאָך, און האָב עס גענומען אלס א זעהר גרויסע הילף. איידער מיין ערשטע בייבי איז געבוירען געוואָרען האָב איך געהאַט א קורצען אטעם און עס האָט מיר געקלונגען אין די אויערען. איך האָב געפיהלט ווי איך וועל קיינמאָל ניט איבערקומען. אין א געוויסען טאָג האָט מיין מאַנ'ס א פריינד איהם דערציילט וואָס די וועדזשעטייבעל קאָמפּאַונד האָט געטאָן פאַר זיין פרוי און האָט איהם געראַטען צו נעהמען פאַר מיר א באַטעל אהיים. נאָך דער ערשטער באַטעל בין איך געווען אַן אַנדער פרוי. איך האָב איצט פיער קינדער און איך געפין די וועדזשעטייבעל קאָמפּאַונד פאַר א גרויסער הילף, מחיל עס מאַכט די אַנטבינדונג לייכטער. איך רעקאָמענדיר עס צו מיינע פריינד."

לידיא ע. פינקהעמ'ס וועדזשעטייבעל קאָמפּאַונד איז אַן אויסגעצייכענטע מעדיצין פאַר דערוואַרטענדיגע מוטערס און עס דאַרף איינגענומען ווערען אין פאַרלויף פון דעם גאַנצען פּעריאָד. עס האָט אַן אַלגעמיינע ווירקונג צו שטאַרקען און רעגולירען די גאַנצע סיסטעם, אזוי אַז ער קאָן גוט ווירקען אין אלע הינזיכטען ווי די נאַטור אַליין. טויזענטער פרויען באַשטעטיגען דעם ראַזינען פאַקט.

ער וואַקסט א ספּענדער

„פּאַפּ, גיב מיר א ניקעל" האָט געבעטען סאָלי, מיסטער קאַפּיטשיק'ס אכט יעהריגער אינגעל.

„אויף וואָס ווידער א ניקעל?"

„איך וויל געהן זעהן מאָווינג פּיקטשורס".

„דו ביזט א געפעהרליכער ספּענדער!" האָט מיסטער קאַפּיטשיק אויסגעשריען. „מיט דריי וואָכען צוריק האָסטו געזעהן די ליקוי לבנה און יעצט ווילסטו זעהן מאָווינג פּיקטשורס. זאָג אַליין, וואָס וועט פון דיר אויסוואַקסען?"

די בענס אָף נאָווא סקאָשיא

אייסלענדישע דרעפטס געקויפט און פאַרקויפט

מיר האָבען גרויסע פאַרבינדונגען מיט אויסלאַנד און מיר קאָנען אַרויסגעבען דראַפטס פאַר ענגלאַנד, פראַנקרייך, דייטשלאַנד, עסטרייך, פּוילען, יוגאָסלאַוויא, טשעכאָסלאָוואַקיא און כמעט אלע פרעמדע לענדער.

אונזערע אָפּיסעס געפינען זיך אין לאָנדאָן און ניו יאָרק. דירעקטע טעלעגראַפישע "ווייערס" צו מאָנטרעאַל און ניו יאָרק בעסטע עקססטשענדזש רייטס.

קאַפּיטאַל — $9,700,000
רעזערוו — $19,000,000

THE BANK OF NOVA SCOTIA

קווין און מעקאַל סטריטס
ה. סאַטערלאַנד, מענעדזשער.
ספּעדיינע און דאַנדעס,
ס. ב. נאַאַמב, מענעדזשער.

בעסער באַקען

וואָס טויג אייער בעסטער רעסיפּי — אויב איהר דאַרפט עס באַקען אויף אַן אומפאַרלעסליכען רעינדזש! פאַר מעהר ווי 70 יאָהר האָבען העפּי טאָט רענדזשעס געגעבען די קענעדער פרויען (מעהר ווי 300.000 פון זיי) אומפאַרגלייכבאַרע צופרידענהייט. זיי זענען וואונדערליכע בעקער, לייכטער צום ניצען, לייכטער צו האַלטען ריין, עקאָנאָמישער און האָבען פיעלע אַרבייט-שפּאָרענדע אַטאַטשמענטס וואָס וועלען אַפּעלירען צו אייך.

קוקט אָן איינעם די וואָך — אָהן שום פאַרפליכטונג פון אייער זייט.

ראָטשטיין פורניטשור קאָ.
569 קווין וועסט, טאָראָנטאָ

יאַלעס פורניטשור קאָ.
379 קווין וועסט, טאָראָנטאָ

MADE AT BRANTFORD CANADA BY
HAPPY THOUGHT
RANGES-FURNACES